

STUDĒJOŠO INFORMĀCIJPRATĪBAS ATTĪSTĪBA KĀ KVALITATĪVA STUDIJU DARBA GARANTS

Students' Information Literacy Development as a Guarantee of Qualitative Studies

Iveta Gudakovska
Latvijas Universitāte

Abstract. *Publication devoted to information literacy development updates. Information literacy competencies as the basis for the success of a human life takes on a special significance in higher education teaching. Success of this process is driven by university cooperation partners: teachers, librarians and administrations work. Teachers implement information literacy development methods courses, librarians responsible for information resources in institution make up their own training system, but the administration - facilitates the implementation of information literacy and financial support. Competencies based on governmental, professional or institutional defined standards, which can provide an overall level of information literacy development.*

Keywords: *information literacy, information environment, study process, students' competences, library services for development of information literacy, standards for information literacy*

Ievads *Introduction*

Globālās attīstības tendences: informācijas tehnoloģiju straujā attīstība, informācijas aprites ātrums un apjoms rosina aktualizēt informācijpratības izaugsmes nepieciešamību informācijas sabiedrības laikmetā.

Publikācijas mērķi nosaka nepieciešamība uzsvērt informācijpratības ciešāku integrāciju augstskolu pedagoģijā, kas piedzīvo stratēģiskas izmaiņas līdz ar pārmaiņām zinātniskās informācijas vidē. Un kurā bibliotekārie pakalpojumi var sniegt kvalitatīvu pakalpojumu informācijpratības izaugsmē un zinātniskās komunikācijas nostiprināšanā.

Materiāla izklāstā ir izmantotas atbilstošas aktuālas publikācijas un starptautiski normatīvie dokumenti, empīrisko bāzi veido - publikācijas autores zināšanas informācijpratības jautājumu izpētē un praktiskā darba pieredze informācijpratības izaugsmes veicināšanā.

Informācijpratības fenomens *Phenomenon of information literacy*

Jēdziena variācijas, piemēram, *Informācijpratība, Information literacy, Информационная грамотность, Informationskompetenz*, dažādās valodās liecina par to, ka nav viennozīmīga jēdziena apzīmējuma. Tāpat pēdējo gadu desmitu diskusijas un publikācijas apstiprina situāciju, ka tas ir daudz diskutēts jautājums bibliotēkzinātnes un izglītības jomu publikācijās. Informācijpratība ir

viens no jēdzieniem, kuram līdz pat šim brīdim nav vienotas un noteiktas definīcijas. Pamatojums tam ir skaidri zināms un izprotams – pasaulē strauji pieaug informācijas apjoms un mainās informācijas fiksēšanas un pārraides tehnoloģijas.

Jēdziena *informācijpratība* attīstību ir veicinājusi Amerikas bibliotēku asociācija (ALA) un Starptautiskā bibliotēku asociāciju un institūciju federācijas (IFLA). 2002.gadā IFLA Ģenerālās konferences un valdes sesijā tika paziņots par nepieciešamību izstrādāt informācijpratības vadlīnijas un standartus.

Amerikas bibliotēku asociācija skaidro informācijpratību kā indivīda spēju kopumu (*American Library Association. Presidential Committee on Information Literacy. Final Report, 1989*):

- atzīt informācijas nepieciešamību,
- atrast informāciju,
- novērtēt informāciju,
- efektīvi izmantot nepieciešamo informāciju.

Latvijā šī jēdziena izpratnei un skaidrošanai profesionālajā sabiedrībā no 20.gadsimta 80-to gadu beigām pievērsās bibliotēkzinātnes speciālisti (*I.Gudakovska, 2002*), izmantojot pasaulē atzītās teorijas un praktisko risinājumu aprakstus.

1.attēls. **Informācijpratības kustības logotips.**

Fig.1. Information literacy logo

Informācijpratības nozīme mūsdienu cilvēku dzīvē arvien nostiprinās, jo mūsdienu straujo tehnoloģisko pārmaiņu vidē pieaug nozaru profilējošās informācijas resursu apjoms un daudzveidība. Pieaugošajā informācijas vides sarežģītībā tās lietotāji saskaras ar dažādām problēmām, veicot izvēli bagātīgajā informācijas klāstā akadēmiskām vajadzībām, profesionālo pienākumu veikšanai, organizējot savu sabiedrisko un personīgo dzīvi. Šādā kontekstā B.Džonstons un Š.Vēbera informācijpratību skaidro kā cilvēka uzvedību jebkādu kanālu vai mediju noteikšanai informācijas vajadzībām, kas vainagojas ar gudru un ētisku informācijas izmantošanu sabiedrībā (Johnston & Webber, 2003).

Visdažādākie informācijas resursi atšķirīgos formātos ir pieejami bibliotēkās, sabiedrisko kopienu resursos, interešu organizācijās, plašsaziņas līdzekļos, internetā. Cilvēks saņem lielu informācijas masīvu, radot jautājumus par tās autentiskumu, spēkā esamību un uzticamību. Turklāt informācija ir

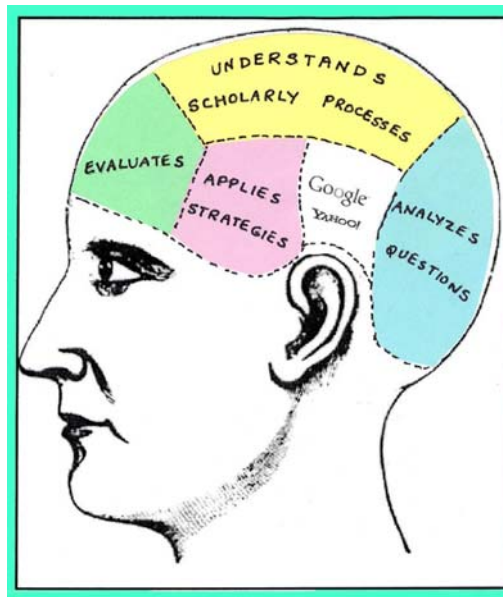
pieejama dažādos medijos, ieskaitot grafisko, audio un tekstuālo, kas rada jaunus izaicinājumus informācijas novērtēšanai un izpratnei. Problēmas sabiedrībā rada arī informācijas kvalitātes neskaidrība un tās daudzums, kas izvirza nepieciešamību izmantot informāciju efektīvi.

Informācijpratība ir pamats veiksmīgai cilvēka izglītībai mūža garumā un kopīga visām nozarēm, mācību vidēm un izglītības līmeņiem. Tas ļauj izglītojamajiem apgūt informācijas saturu un paplašināt pētniecību, kļūst par pašmācības pamatu un uzņemt lielāku kontroli pār savu mācīšanās procesu. Lai cilvēks patstāvīgi izglītos mūža garumā, prasmes tiek iestrādātas noteikta apjoma un secības modeļos (Irving, Eisenberg, Berkowitz, Moore, Kuhlthau un citi) atbilstoši personas sasniegtajam informācijpratības līmenim un iemaņām, kādas ir izmantojamas informācijas satura apguvē un apguves gaitā lietotos paņēmienus (Gudakovska, 2002). Cilvēka prasmes attīstās un tām piemīt cikliska atkārtošana. Daļu no tām iespējams apgūt patstāvīgi, daļai – nepieciešams veltīt mācību un apguves laiku. Apguve tiek uzsākta vienā līmenī, tiek atkārtota citā līmenī un nostiprināta – jaunā augstākā zināšanu līmenī cilvēkam virzoties uz priekšu pa izglītības līmeņiem. Šīs prasmes visvairāk izmanto problēmrisināšanas situācijās un tās ir būtiskas indivīda augstākās pakāpes domāšanas attīstībā. Mācību procesā iesaistītie: pedagogi, bibliotekāri, paši indivīdi ir atbildīgi par kompetenču ieguvu, jo informācijpratības izaugsme ir individuāls un personisks process.

Problēmrisināšana ir metode studentu iesaistīšanai studiju procesā, kad pedagoga vadībā ir jāatrisina radusies vai mākslīgi radīta problēma, izmantojot pētnieciskus paņēmienus. Šajā metodē uzsvars tiek likts uz tādiem posmiem kā problēmas noskaidrošana, informācijas apzināšana, turpmākās informācijas meklēšanas stratēģijas izpratne, informācijas meklēšanas paņēmienu daudzveidības pārzināšana, informācijas analizēšanas un sintezēšanas iemaņas, kas prasa radošu domāšanu un kritiskas analīzes iemaņas.

Amerikas augstākās izglītības informācijas kompetenču standarts skaidro, ka *informācijpratīga persona* spēj:

- pieņemt lēmumu par informācijas nepieciešamību,
- efektīvi piekļūt vajadzīgajai informācijai,
- izvērtēt kritiski informācijas avotus,
- ar jauniegūto informāciju papildināt par savu zināšanu bāzi,
- efektīvi izmantot informāciju, lai sasniegtu konkrētu mērķi,
- izprast informācijas izmantošanas ekonomiskos, juridiskos un sociālos jautājumus,
- piekļūt un izmantot informāciju ētiski un juridiski korekti.

2.attēls. Nosacīts cilvēka darbību atspoguļojums.

Fig.2. *A relative representation of human activities* (<http://www.beloit.edu/library/infolit/>)

Vēsturiski informācijpratību pielīdzina vai aizstāj ar informācijas tehnoloģiju prasmēm. *Informācijas tehnoloģiju prasmēm* ir liela nozīme mūsdienu cilvēka dzīvē, izglītībā un sabiedrībā, šīs prasmes ļauj izmantot datorus, programmatūras, datubāzes un citas tehnoloģijas, lai sasniegtu ievērojamus akadēmiskos, profesionālos un personīgos mērķus.

Informācijpratība, balstoties uz informācijas tehnoloģiju prasmēm, ir atšķirīga un plašāka kompetences joma. Informācijas tehnoloģiju prasmes vēl arvien aizstāj ar informācijpratību, jo ir cieši saistītas ar informācijpratību un pamats tās izaugsmei. Ir vajadzīga zināma iedziļināšanās, lai izprastu attiecības starp informācijpratību, datorprasmēm un plašāku tehnoloģisko kompetenci. Datorprasmē ir saistīta ar īpašas aparatūras un lietojumprogrammu apguvi, bet *veiklība darbā ar tehnoloģijām* ir vērsta uz tehnoloģijas pamatkonceptijas sapratni, to piemērojot problēmu risināšanas un kritiskās domāšanas procesam ar tehnoloģiju starpniecību. Tātad informācijpratība koncentrējas uz informācijas saturu, komunikāciju, analīzi, informācijas meklēšanu, tās novērtēšanu, savukārt informācijas tehnoloģiju prasmes ir vērstas uz dziļu izpratni par tehnoloģijām un to prasmīgu izmantošanu.

Informācijas tehnoloģiju prasmes var prasīt vairāk cilvēka intelektuālās spējas nekā tikai mācīšanos par programmatūrām un aparatūru, bet tomēr joprojām uzmanības fokusā ir pašas tehnoloģijas. Informācijpratība ir intelektuālais pamats izpratnei: atrast, izvērtēt un izmantot informāciju - darbības, kas daļēji var tikt realizētas ar informācijas tehnoloģiju starpniecību, daļēji ar audio metodēm, bet vissvarīgākais - izmantojot kritisku izpratni un pamatojumu. Informācijpratība uzsāk, uztur un paplašina cilvēka mūžizglītību caur spējām izmantot tehnoloģijas, bet arī neatkarīgi no tām.

Informācijpratība un augstskolu pedagogija *Information literacy and higher education*

Pieaugušo izglītība ir augstskolas galvenā misija. Veicinot indivīdu garīgās, intelektuālās spējas spriešanas spējas un kritisko domāšanu, palīdzot veidot mācīšanās pamatus augstskolas var nodrošināt cilvēka izaugsmes bāzi mūža garumā. Informācijpratība ir galvenā mūžizglītības veicinātāja. Informācijpratības kompetences rosina mācīties vairāk kā formālie mācību uzstādījumi un nodrošina katram labu patstāvīgu radošas pētniecības praksi, veido sākotnējo profesionālo pozīciju un palielina atbildību visās dzīves sfērās.

Daudzveidīgi informācijas resursi bieži ir pieejami, izmantojot globālo tīmekli un citus informācijas kanālus. Mācību tehnoloģijas ļauj mācīt un mācīties profesoram un studentam neatrodies vienā laikā vienā un tajā pašā telpā. Tas rada īpašu nepieciešamību studentam iegūt noteiktu zināšanu un pieredzes bagāžu darbam ar informācijas resursiem, kas jāizmanto tālmācības studijuursos.

Informācijpratības iekļaušana visās studiju programmās un pakalpojumos, kā arī visā augstskolas administratīvajā dzīvē, prasa nopietnu fakultātes, bibliotekāru un administrācijas gribu un sadarbības centienus. Tikai sadarbībā rodas informācijpratības konteksts mācībām. *Fakultāte* arī iedvesmo studentus iepazīt nezināmo, sniedz ieteikumus labākai informācijas vajadzību izpildei un pārrauga studentu progresu. *Bibliotēka* koordinē informācijas resursu atbilstību studiju vajadzībām, organizē un uztur bibliotēkas krājumu un nodrošina daudzveidīgu piekļuvi informācijai, konsultē, apmāca un sagatavo metodiskus materiālus studentiem un mācībspēkiem, kas meklē informāciju. *Administrācija* rada sadarbības iespējas un personāla sadarbības attīstību starp fakultāti, bibliotekāriem un citiem profesionāļiem, kuri uzsāk un realizē informatīvās izglītojošas programmas, nodrošina programmu plānošanu un budžetu šīm programmām.

Augstākās izglītības dažādu līmeņu programmas iesaka studiju stratēģijas, kas prasa studentu aktīvu iesaistīšanos: izpratnes veidošana par konkrētu būtisku jautājumu vai jautājumu kopumu, patstāvīgu pētniecību vai radošo izpēti, lai rastu atbildes uz studiju problēmjautājumiem, un komunikācijas prasmes, lai iepazīstinātu ar sava studiju darba rezultātiem. Tādā veidā tiek radīta studentu centrēta mācību vide, kurā informācijas meklēšana ir norma, uzmanību ir pievērsta problēmu risināšanai un kritiskā domāšana ir daļa no studiju procesa. Šāda mācību vide prasa stabilas informācijpratības kompetences.

Apģūstot informācijpratības iemaņas pieaug studentu pašizglītības iespējas, jo mācību laikā viņi izmanto dažādus informācijas avotus savu zināšanu paplašināšanai, uzdod apzinātus jautājumus un attīsta savu kritisko domāšanu. Ir nepieciešama izpratne, ka lai sasniegtu informācijpratību, nav neatbilstoša mācību satura, bet kompetenču apguve ieausta mācību programmu saturā, struktūrā un notiek secībā. Iemaņu integrācija mācību programmās paver

daudzas iespējas turpināt apguvi ar šādu studentu centrētu mācību metodēm kā problēmrisināšana, uz pierādījumiem un pētījumiem balstīta mācīšanās. Izmantojot dažādās pieejas, studenti iegūst iespēju spriest par studiju kursu saturu plašākā mērogā nekā tas iespējams, izmantojot tikai lekciju un mācību grāmatu materiālu. Mācības, kurās izmanto problēmrisināšanas metodi, veido studentus par kvalificētiem informācijas avotu lietotājiem, tādējādi palielinot savu atbildību par savu mācīšanos.

Lai iegūtu vajadzīgo informāciju, cilvēkiem ir daudz iespēju. Viena iespēja ir izmantot informācijas izguves sistēmu no datubāzēm vai atrast bibliotēkā. Vēl cita iespēja ir izvēlēties atbilstošu tiešo parādību izmeklēšanas metodi: piemēram, ārstu, arheologu un astronomu parādību atklāšana bieži ir atkarīga no to fiziskās pārbaudes. Turklāt matemātiķi, ķīmiķi, fiziķi bieži izmanto statistiskās programmatūras vai simulēšanu mākslīgos apstākļus, lai novērotu un analizētu parādību mijiedarbību. Visu līmeņu programmu studentu progress veidojas caur vajadzību atkārtot iespējas meklēt, izvērtēt un pārvaldīt informāciju, kas iegūta no dažādiem avotiem, izmantojot to ar studiju priekšmetiem saistītās pētniecības metodēm.

Kvalificētākā un atvērtākā atbalsta struktūra augstskolā šim procesam ir bibliotēka, kuras profesionālie bibliotekāri var veidot savu mācību sistēmu personāla informācijpratības attīstībai:

- Informācijpratības kurss studiju programmas ietvaros, par kura sekmīgu nokārtošanu students saņem atbilstošus kredītpunktus. Šo kursu var realizēt auditoriju darbā, tālmācībā vai jaukta tipa mācībās;
- Bibliotēkas speciālistu sagatavots e-kurss studējošo patstāvīgai informācijpratības iemaņu apguvei ar iespēju saņemt tiešsaistes bibliotekāru konsultācijas neskaidro jautājumu precizēšanai;
- Lekcijas par bibliotēkas pakalpojumiem, datubāzu izmantošanu, informācijas meklēšanas un izguves stratēģijām, bibliogrāfiju veidošanu u.c. tematiem;
- Bibliotekāru mutvārdu konsultācijas ar demonstrācijas iespējām klātienē un tiešsaistē;
- Metodisko materiālu sagatavošana un izdošana ar mērķi nostiprināt informācijpratības iemaņas, atbalstīt mācību norisi un palīdzēt studentu patstāvīgā pētniecības darbā. Palīgmateriālu formāta (papīra, elektroniskā, vizuālā utt.) izvēle notiek izvērtējot maksimāli sasniedzamo efektivitātes līmeni.

Mācību darbs informācijpratības attīstībai ir augstskolas bibliotēkas viena no darbības pamatfunkcijām, bet mācību sistēma veidojama un attīstāma saskaņā ar studiju programmu un mācību metožu attīstību augstskolā. Vadlīnijas šādas sistēmas izstrādei varētu noteikt dažādu līmeņu valstī, nozarē vai augstskolā izstrādāti un pieņemti informācijpratības standarti.

Studentu informācijpratība un novērtēšana *Students' information literacy and evaluation*

Pārskatot savu misiju un darbības mērķus, augstskolai ir jānovērtē kā informācijpratība var uzlabot mācīšanos un pilnveidot organizācijas darba efektivitāti. Augstskolai konceptuāli ir jāpieņem lēmums par informācijpratības nozīmi mācību darbā. Pozitīva lēmuma situācijā augstskola veido savu informācijpratības standartu vai pievienojas jau izstrādāta nozares standarta ieviešanai.

Standartam ir jādefinē zināšanas un prasmes, to rezultatīvie rādītāji. Standarti orientējas uz studentu vajadzībām augstākās izglītības visos līmeņos, norāda virkni sasniedzamo rezultātu studenta informācijpratības progresa novērtēšanai. Šie rezultāti kalpo kā norādes fakultātei, bibliotekāriem un citiem, lai attīstītu mācību metodes un līdzekļus. Īstenojot augstākajā izglītībā izstrādātos informācijpratības standartus, augstskolām ir nepieciešams atzīt, ka dažāda līmeņa domāšanas prasmes ir saistītas ar dažādiem studiju rezultātiem. Apspriežot novērtēšanas metodes, fakultātes, bibliotekāri un citi sadarbībā atradīs produktīvus pasākumus sistemātisku un visaptverošu informācijpratības programmu realizēšanai. Programmā vajadzētu aptvert visus studentus, precizējot to turpmākās attīstības iespējas un nostiprinot jau sasniegtos mācību mērķus.

Izstrādājot un izmantojot noteiktus standartus mācību procesā, var attīstīt noteiktas institūcijas, nozares, sabiedrības informācijpratības līmeni: soli pa solim, pārejot no viena uz citu izglītības līmeni. Zemāk aprakstītais standarta daļas piemērs parāda studentu mācību gaitā iegūto informācijas meklēšanas kompetenču saturu. (*Information Literacy Competency Standards for Higher Education, 2012*)

1. Informācijpratīgs students formulē informācijas vajadzību.

Kompetences saturs:

- a. ar darba vadītāju pārrunā, piedalās diskusijās, studentu darbgrupās un elektroniskās diskusijās, lai izprastu pētniecības tēmu, nosaka citas informācijas avotu nepieciešamību;
- b. veido tēzes un formulē jautājumus atbilstoši informācijas vajadzībām;
- c. pēta vispārējos informācijas avotus padziļinātai temata izpratnei;
- d. precizē vai izmaina informācijas vajadzības;
- e. konceptuāli uzskaita galveno un pētāmo terminoloģiju;
- f. atzīst, ka esošo informāciju var apvienot ar sākotnējo domu, eksperimentu, un /vai analīzi jaunas informācijas radīšanai.

2. Informācijpratīgs students identificē dažādus potenciālo informācijas avotu veidus un formātus.

Kompetences saturs:

- a. pārzina formālos un neformālos informācijas avotus, informācijas organizāciju un izplatību;

- b. izprot informācijas organizāciju disciplīnās un tā ietekmi uz informācijas pieejamību;
  - c. identificē vērtību un potenciālo resursu dažādo formātu atšķirības, piemēram, multimediji, datubāzes, privātā, dati, audio/vizuālie, grāmata);
  - d. identificē mērķi un iespējamo resursu auditoriju, piemēram, publiska/zinātniska, mūsdienu/vēsturisks;
  - e. nodala primāros un sekundāros avotus, izprotot to atšķirīgo lietošanu un nozīmi katrā disciplīnā;
  - f. saprot, ka informācija var būt nepieciešama izejošo datu veidošanai no pirmavotiem.
3. *Informācijpratīgs students saskata patērētā un nepieciešamās informācijas ieguvumu sakarības.*

Kompetences saturs:

- a. nosaka nepieciešamās informācijas pieejamību un pieņem lēmumus par paplašinātu informācijas meklēšanu arī pēc lokāliem resursiem (piem., starpbibliotēku abonementā, izmantojot resursus citās atmiņu institūcijās, iegūstot attēlus, video, tekstu un skaņu ierakstus);
  - b. izskata iespēju izmantot citu valodu vai prasmes (piem., ārvalstu publikācijas vai uz nozaru pamata), lai savāktu nepieciešamo informāciju un izprastu tās kontekstu;
  - c. izveido reālu darba plānu un laika grafiku nepieciešamās informācijas ieguvei.
4. *Informācijpratīgs students atkārtoti novērtē nepieciešamās informācijas raksturu un apjomu.*

Kompetences saturs:

- a. pārskata sākotnējās informācijas vajadzības precizējot, pārskatot vai precizējot jautājumu;
- b. apraksta kritērijus lēmumu un informācijas izvēles izdarīšanā.

Minētie četri posmi kompetences pielietojumā radošā pētnieciskā darbā ar informācijas avotiem demonstrē rīcības pēctecību un dialektisko attīstību, kas nepieciešama informācijpratības attīstības procesā un pārejā uz nākošo augstāko līmeni. Saglabājot standartizētu mācību virzību, var nodrošināt vispārēju informācijpratības attīstību studējošo sabiedrībā un sabiedrībā kopumā.

Secinājumi

Conclusions

- 1. Sabiedrībā jāveicina un ir jānostiprinās izpratnei par informācijpratības nozīmi studiju procesā, mūžizglītībā un cilvēka veiksmīgai profesionālai darbībai un personiskai dzīvei mūža garumā.
- 2. Nepieciešami vispārēji sabiedrības informācijpratības pētījumi, to rezultātu analīze, lai eksperti, pasniedzēji un praktiķi varētu ieviest efektīvas

- iniciatīvas situācijas attīstībai. Situācijas analīzes rezultāti publiskojami, lai rosinātu ideju attīstību turpmākai informācijpratības izaugsmei.
3. Izstrādājamas Latvijas ilgtspējīgas sabiedrības informācijpratības vadlīnijas, augstākās izglītības informācijpratības standarti un to izmantošanas kārtību.
  4. Augstākās izglītības programmās jāiekļauj Informācijpratības kurss kā obligāts studiju kurss, par kura apguvi students saņem atbilstošus kredītpunktus. Paralēli tam jāizvirza prasība augstskolām informācijprasības kompetenču apguvi integrēt visos studijuursos un augstskolu bibliotēkām realizēt mācību sistēmu kā atbalstu informācijpratības līmeņa izaugsmes veicināšanai augstskolā un sabiedrībā kopumā.
  5. Informācijpratības kompetences atzīt kā nepieciešamās mācību procesā iegūstamās kompetences visu studiju programmu akreditācijas saņemšanai.
  6. Informācijpratības izaugsmi augstskolā var nodrošināt tikai informācijpratīgs personāls: mācībspēki un bibliotekāri. Tāpēc prasībām personāla kvalifikācijai un attīstībai augstskolā ir pievēršama liela uzmanība.

Summary

Kopsavilkums

Concept of information literacy in society is changing and evolving with the rapid changes in the information environment. Understanding the concept evolves in a given period of challenges in every country, every community and professional institution. Large amount of information diversity and volume makes to strengthen the awareness of the of information literacy importance, to promote the growth of human learning, professional development, public and private life. Information literacy has a special role in higher education system as a part of the learning process. Its importance is visible in the university education process where problem solving is a key teaching method.

A strategic policy of university provides the success of teaching and learning for information literacy competencies. The major partners are the faculty, the library and the university administration. Each of the partners making own contribution to their competence and responsibility. Quality of higher education and development can promote information literacy standards to provide a joint and general education level of development according to each individual's abilities and needs.

Literatūra

Bibliography

1. Gudakovska, I. (2002). No informācijprasmēm līdz informācijpratībai. *Bibliotēka un sabiedrība*. 3.sēj., 74.-83.lpp. Rīga: Latvijas Universitāte. Bibliotēkzinātnes un informācijas zinātnes nodaļa.
2. *Information Literacy Competency Standards for Higher Education (ACRL, 2012)*. <http://www.ala.org/acrl/standards/informationliteracycompetency>
3. *Intersections of Scholarly Communication and Information Literacy: Creating Strategic Collaborations for a Changing Academic Environment (2013)*. <http://acrl.ala.org/intersections/>

4. Johnston, B. & Webber, S. (2003). Information literacy in higher education: a review and case study. *Studies in higher education*, 28 (3)
5. *American Library Association (1989) Presidential Committee on Information Literacy. Final Report.* Chicago: American Library Association.
6. *Информационная Грамотность: Международные Перспективы (2010).* Секция информационной грамотности ИФЛА. Москва: МЦБС

Iveta Gudakovska	Latvijas Universitāte Raiņa bulvāris19, Rīga, LV - 1586 E-pasts: Iveta.Gudakovska@lu.lv Tel.: +371 6703 44 39
-----------------------------	--